

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.645 van 17 december 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en als tribe 'Oshie' te hebben. U verbleef van 1999 in Bamenda, in de wijk Ntarikon waar u samen met uw ouders woonde. Nadat u afstudeerde aan de universiteit in 1999, werd u lid van de Southern Cameroons National Council (hierna SCNC).

In september 2000 werd u in 'Commercial Avenue' voor de eerste maal gearresteerd. U werd beschuldigd de jeugd te mobiliseren om 1 oktober [de herdenking van de onafhankelijkheid van 'Southern Cameroons'] te vieren. De politie nam u mee naar de 'Judicial Police Station' te Bamenda. Na ongeveer een week werd u getransfereerd naar de mobiele interventie eenheid (hierna BMM) van Bafoussam. Op een dag in oktober 2002 liet men u gewoon vrij. Op 4 juni 2004 deed in Kameroen het gerucht de ronde dat president Biya overleden was. Overal vierden de mensen deze gebeurtenis. Op 15 juni 2004 werd u thuis om 5 uur 's ochtends gearresteerd, omdat u deelnam aan de viering

van de [verhoopte] dood van de president. De politie nam u mee naar de 'Judicial Police Station' te Bamenda. Na meer dan een week werd u getransfereerd naar de BMM van Bafoussam waar u tot 10 augustus 2004 opgesloten bleef. U vader regelde uw vrijlating door smeergeld te betalen. Van daar nam u eerst een taxi naar uw huis in Bamenda en vertrok diezelfde nacht nog naar uw oom (L.A.) in Ekona. U hielp uw oom daar op het veld en u bleef tot 11 oktober 2007 bij hem. Die dag was u in Ekona toen u de mensen hoorde zeggen dat uw oom (L.A.) gedood was. Reeds enkele dagen voordien zegden familieleden dat u gevaar liep omwille van uw activiteiten voor SCNC en dat ze daarom voor u kwamen in plaats van voor uw oom. U ging op de vlucht en verschool zich in de buurt van Bamenda in dorpen als Bafut en Wum. Nadien ging u weer in uw huis in Bamenda – Ntarikon wonen, omdat u het heen-en-weer reizen beu was. Op 30 augustus 2007 werd u bij een controlepost op de weg naar Bali gecontroleerd. Men vond 15 exemplaren van het boek 'The Southern Cameroons struggle and the responsibility of the youths' dat u schreef en in augustus 2007 publiceerde. Hierop werd u gearresteerd en naar het 'Judicial Police Station' te Bamenda gebracht. Na een drietal weken werd u getransfereerd naar de BMM van Bafoussam waar u tot 3 juni 2008 opgesloten bleef. Uw vader regelde uw vrijlating met een cipier wiens bijnaam 'Idi Amin' was. Een wachter liet u uit de cel, deed u een politie-uniform aan en reed u tot Bamenda. U kreeg 10.000 CFA om de taxi te nemen naar uw huis in Bamenda-Ntarikon. Thuis aangekomen, belde uw vader (R.), een Congolese zakenman. (R.) kwam u halen en bracht u naar Souza, een stadje op één uur van Douala. U bleef er verscholen in een huis tot 7 juni 2008. Toen nam (R.) u mee naar de luchthaven van Douala, waar jullie samen een directe vlucht naar Brussel namen. U kwam in Brussel aan op 8 juni 2008, waar u de dag nadien een asielaanvraag deed. Op 14 september 2008 werd u verkozen als assistent van de organiserende secretaris voor de SCNC België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de overheid omwille van uw activiteiten voor de SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van de SCNC niet aannemelijk kan maken.

U verklaarde dat u sinds uw afstuderen aan de universiteit in 1999 lid werd van de SCNC (gehoor 1 CGVS, p.6) en dat u de door u voorgelegde lidkaart van SCNC op 21 augustus 1999 verkreeg, op een meeting in Ntarikon (gehoor 1 CGVS, p.10). De lidkaart werd – naast de 'national chairman' – door de 'zonal treasurer' ondertekend. U gaf aan dat de deze laatste (T.) heette, maar u weet zijn volledige naam niet meer (gehoor 1 CGVS, p.10). Bovendien blijkt, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, dat het door u voorgelegde type van lidkaart pas in 2005 geïntroduceerd werd, zodat het onmogelijk is dat deze reeds in 1999 zou zijn afgeleverd. De bewijswaarde van dit document voor uw SCNC-lidmaatschap is dan ook nihil.

U verklaarde dat u de eerste maal gearresteerd werd in september 2000, omdat u mensen mobiliseerde voor de 1 oktober-viering van dat jaar (gehoor 1 CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om leidinggevende leden van SCNC Bamenda te noemen uit het jaar 2000, kon u enkel twee nationale leden en één zonaal lid opnoemen en gaf u aan zich voor het overige niemand meer te herinneren (gehoor 1 CGVS, p.12). U kent evenmin personen uit uw 'Local Government Area' uit het jaar 2000 en zei dat alles via (P.H.M.), de coördinator van de Northern Zone, verliep (gehoor 1 CGVS, p.12). Er mag echter verwacht worden dat u – die in de jaren 1999-2000 naar verschillende meetings ging van de SCNC in Bamenda (gehoor 1 CGVS, p.12) en bovendien op een meeting van de SCNC unaniem verkozen werd om coördinator van de jeugdactiviteiten

te worden op 1 oktober 2000 – in staat zou zijn om op het niveau van Bamenda enkele namen van prominente leden te noemen.

U verklaarde dat u op 15 juni 2004 voor een tweede maal gearresteerd werd, nadat u meedeed aan een viering van de [verhoopte] dood van de president. U verklaarde dat iedereen meedeed met die viering en dat u weet hebt dat er naast u zes mensen werden gearresteerd in Bamenda. Toen u werd gevraagd waarom net u werd gearresteerd, gaf u aan dat dit was omdat de mensen uit uw buurt wisten dat u een activist van de SCNC was en dat ze nu [door uw deelname aan de viering van de [verhoopte] dood van de president] een reden hadden om u op te pakken (gehoor 1 CGVS, p.16). Hierdoor lijkt u te suggereren dat uw activisme voor de SCNC op zich niet voldoende was als motief voor arrestatie door de Kameroense autoriteiten. Toen u met deze bedenking werd geconfronteerd, paste u uw verklaring aan en zei u dat men [i.e. de Kameroense autoriteiten] geen reden nodig had om mensen op te pakken, maar wel als ze het massaal willen doen (gehoor 1 CGVS, p.16). Deze aangepaste verklaring brengt echter geen opheldering voor uw bewering dat u –ondanks het feit dat u (in de buurt) bekend was als SCNC-activist- ongemoeid zou zijn gelaten door de Kameroense autoriteiten. In elk geval roept één en ander vragen op bij uw beweerde vervolging omwille van uw SCNC-lidmaatschap.

U verklaarde verder dat u uw boek 'The Southern Cameroons struggle and the responsibility of the youths' in 2007 verspreidde (gehoor 2, CGVS, p.5). Op het door u voorgelegde exemplaar staat 'augustus 2007' als datum van uitgave (zie exemplaar in het administratieve dossier). Er kan echter ernstig getwijfeld worden aan deze datum van uitgave. Op pagina 24 van het boek wordt melding gemaakt van Paul Babila, die door Franssprekende politieofficieren in Victoria doodgeslagen werd omdat hij Engels sprak. Als datum van dit feit wordt 8 januari 2007 vermeld, maar de '7' van het jaartal 2007 werd duidelijk met de hand bijgewerkt. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Paul Babila in werkelijkheid op 8 januari 2008 overleed (zie informatie in het administratieve dossier). Bijgevolg kan uw boek nooit in augustus 2007 zijn uitgegeven, vermits hierin melding wordt gemaakt van een feit dat zich in januari 2008 heeft afgespeeld. Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan uw bewering dat u op 30 augustus 2007 bij een controlepost op de weg naar Bali gecontroleerd en gearresteerd omdat u 15 exemplaren van dit boek zou hebben gevonden (gehoor 2 CGVS, p.6). Het boek kon immers in augustus 2007 nog niet gepubliceerd zijn. Uit al het voorgaande blijkt dat uw SCNC-lidmaatschap en –activisme en de vervolgingsfeiten die u hieraan koppelde niet overtuigend zijn.

Vervolgens kan worden vastgesteld dat u een aantal tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de dood van uw oom (L.A.) en uw derde arrestatie naar aanleiding van het transport van uw boek 'The Southern Cameroons struggle and the responsibility of the youths'.

Betreffende het overlijden van uw oom (L.A.), verklaarde u tijdens het eerste gehoor door het CGVS dat hij op 11 oktober 2007 werd vermoord, omdat mensen van de CPDM u gezien hadden op de 1-oktober viering te Buea op 1 oktober 2007 en dat ze wisten dat u werkte bij uw oom (L.A.) (gehoor 1 CGVS, p.19). Verder verklaarde u aanvankelijk dat u voor de derde keer werd gearresteerd in maart 2008, na een demonstratie in Kameroen tegen de hoge prijzen en een wijziging van de grondwet en dit omwille van het transport van 15 exemplaren van het door u geschreven boek 'The Southern Cameroons struggle and the responsibility of the youths' (gehoor 1 CGVS, p.22). Eerder specificeerde u dat u de derde maal opgesloten zat van 3 à 5 maart 2008 tot 3 juni 2008 (gehoor 1 CGVS, p.1). Tijdens het tweede gehoor gaf u echter aan dat u op 30 augustus 2007 voor de derde keer werd gearresteerd en opgesloten bleef tot 3 juni 2008, omdat u tegengehouden werd met 15 exemplaren van het door u geschreven boek 'The Southern Cameroons struggle and the responsibility of the youths' (gehoor 2 CGVS, p.5-7). Dit is niet alleen tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u de derde keer op 3 à 5 maart 2008 werd gearresteerd, maar maakt het bijgevolg ook onmogelijk dat u aanwezig was op de 1-oktoberviering te Buea op 1 oktober 2007. Ook aan de moord op uw oom, die volgens uw verklaringen (gehoor 1 CGVS, p. 19) voortvloeit uit uw deelname aan de 1 oktober-viering van 2007 kan niet langer geloof worden gehecht.

U verklaarde bij de aanvang van het eerste interview (dd. 26 augustus 2008) dat u de juiste data bij het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet kon geven, omdat u slagen en foltering onderging (gehoor 1 CGVS, p.1). U gaf tevens aan dat de juiste data van uw drie detenties september 2000 tot 10 oktober 2002, 15 juni 2004 tot 20 augustus 2004 en 3 à 5 maart 2008 tot 3 juni 2008 waren (gehoor 1 CGVS, p.1). Toen u tijdens het tweede gehoor op een tegenstrijdige datum werd gewezen, verklaarde u dat u eerder aangaf dat u een slecht geheugen hebt en dat dit een probleem is dat u reeds van bij uw kindertijd hebt (gehoor 2 CGVS, p.5). De vaststelling dat u de ene keer uw slecht geheugen toeschrijft aan slagen en foltering om daarna te stellen dat u er sinds uw kindertijd last van heeft pleit niet voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw politieke activiteiten die u hier in België tegen de Kameroense regering hebt ontwikkeld.

U verklaarde op 14 september 2008 verkozen te zijn als 'assistent organising secretary' van de SCNC België (gehoor 2 CGVS, p.10). Hierover kan het volgende worden opgemerkt. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft, zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. Hierboven werd reeds opgemerkt dat uw verklaringen over uw betrokkenheid bij de SCNC in Kameroen onsamenhangend en niet overtuigend zijn, zodat uw engagement ten aanzien van de SCNC in uw land van oorsprong en de hieraan gekoppelde vervolgingsfeiten niet waarachtig voorkomen. Bijgevolg getuigt de vaststelling dat u in België contact legde met de SCNC-delegatie en er de functie kreeg van 'assistent organising secretary' eerder van opportunisme dan van een uiting van een volgehouden ideologische/politieke overtuiging. Buiten deze verklaring bracht u overigens geen enkel concreet bewijs aan van uw activiteiten voor de SCNC in België. U bracht evenmin enige aanwijzing naar voor om aan te nemen dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten voor de SCNC in België en dat u door deze activiteiten een 'vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen bij terugkeer naar Kameroen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielpcedure neergelegde identiteitskaart toont uw identiteit aan, die niet meteen in twijfel wordt getrokken. Er kan echter worden opgemerkt dat de dag van uitgifte van uw identiteitskaart 2 april 2001 is, terwijl u volgens uw verklaringen van september 2000 tot 10 oktober 2002 opgesloten zat in de BMM van Bafoussam (gehoor 1 CGVS, p.1). Deze vaststelling laat toe om te betwijfelen dat u op dat ogenblik werkelijk opgesloten zat. Het ligt immers niet binnen de verwachtingen dat de Kameroense autoriteiten een dergelijk document zouden afleveren aan iemand die in de gevangenis zit. De door u voorgelegde lidkaart van de SCNC, werd reeds besproken en wijzigt voorgaande vaststellingen niet. Het door u neergelegde artikel uit het 'Southern Cameroons Journal' van september 2003, de 'catalogoog van schendingen van de mensenrechten,... dd. 24 juli 2008' en het artikel uit de Post Online, betreffen de algemene situatie van de 'Southern Cameroons', maar tonen uw persoonlijke problemen niet aan. Het door u voorgelegde 'Attestation of membership and victimization of (A. D. T.)' van Chief Ayamba Ette-Otun dd. 24 juni 2008, kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te

hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Het door u neergelegde exemplaar van het door u geschreven boek 'The southern cameroons struggle and the responsibility of the youths' dd. augustus 2007, werd reeds besproken en wijzigt voorgaande vaststellingen niet. Tenslotte legt u foto's voor van de verbrande motor en lichaam van uw oom (L.A.), maar daaruit afleiden dat het dode lichaam dat van uw oom is – het gezicht is immers bedekt – of vaststellen dat hij gedood werd door mensen die de regering zond, is onmogelijk. U legde geen documenten voor om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker werpt een schending op van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering, alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Voorts voert hij een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de lidkaart die hij in 1999 gekregen heeft in beslag werd genomen bij zijn arrestatie in 2004. Na zijn vrijlating zou hij een nieuwe kaart aangevraagd hebben en de datum van afgifte van deze kaart is de datum van zijn officiële lidmaatschap van de organisatie.

Wat betreft zijn kennis van prominente leden van SCNC, stelt verzoeker dat het enige prominente lid dat deelnam aan de vergadering P.H.M. was. De anderen waren niet speciaal actief. Vermits de vergaderingen plaatsvonden in 1999-2000, stelt verzoeker dat het niet verwonderlijk is dat hij zich de minder prominente leden niet herinnert.

Hij betoogt dat zijn lidmaatschap van SCNC niet de enige reden was voor zijn arrestatie in juni 2004. Het feit dat verzoeker lid was van deze partij was louter een overweging om hem te midden van de feestvierende mensen te arresteren. Verzoeker voegt er nog aan toe dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing is aangehaald, zijn activiteiten voor de organisatie op zich voldoende zijn om te worden gearresteerd. Zijn verklaringen zouden verkeerd geïnterpreteerd zijn.

Verzoeker merkt op dat hij niet enkel zijn lidkaart heeft voorgelegd, maar eveneens een verklaring van de leider van SCNC, chief Ayamba Ette Otun. Dit attest bevestigt dat hij lid was van SCNC, activiteiten heeft gehad voor deze partij en omwille van deze activiteiten problemen heeft gekend. Verzoeker meent dat het onredelijk is dat er in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met dit document. Het zorgvuldigheidsbeginsel zou

er volgens hem toe moeten leiden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) contact zou opnemen met de organisatie ter controle van dit attest.

Wat betreft zijn boek, merkt verzoeker op dat hij de versie twee maal heeft aangepast, nadat hij meer informatie had gekregen met betrekking tot de erin behandelde problematiek. De datum van de eerste uitgave is augustus 2007, maar het exemplaar dat door verzoeker aan het CGVS werd voorgelegd betreft de laatst geupdate versie van februari 2008.

Wat betreft zijn derde arrestatie stelt verzoeker dat hij werd gearresteerd op 30 augustus 2007. Hij wijst erop dat hij bij aanvang van zijn eerste gehoor verklaard heeft dat hij de juiste data niet steeds kan geven omdat hij gedurende zijn verschillende detenties geslagen en gefolterd is geweest. Verzoeker legt ter bevestiging hiervan een medisch attest neer waarbij door een arts de littekens worden vastgesteld die hij aan zijn arrestaties zou hebben overgehouden.

Verzoeker meent dat het CGVS ten onrechte bedenkingen heeft bij de politieke activiteiten die hij in België tegen de Kameroense regering heeft ontwikkeld. Volgens hem is het vanwege het CGVS onredelijk de activiteiten die hij heeft ontwikkeld af te doen als louter opportunistisch. Verzoeker wijst erop dat hij een attest neerlegde van het hoofd van de partij, evenals een lidkaart. Volgens hem is het dan ook te makkelijk om, zonder de waarachtigheid van zijn lidmaatschap te controleren, te oordelen dat zijn activiteiten in België een volledig opportunistisch karakter hebben.

Verzoeker merkt op dat hij via zijn raadsman contact heeft opgenomen met de voorzitter van de Belgische afdeling van SCNC, de heer René Morfaw, teneinde bevestiging te krijgen van zijn engagement en zijn positie binnen de Belgische afdeling. Bij aangetekend schrijven van 4 december 2008 brengt verzoeker een attest bij omtrent zijn lidmaatschap van de Belgische afdeling van de SCNC (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Ter zitting wordt tevens een emailbericht neergelegd van Prince Lawrence Ayamba met betrekking tot verzoekers lidkaart van het SCNC, alsook een affidavit van Prince Mbinglo H. Humphrey, ter ondersteuning van zijn asielaanvraag (rechtsplegingsdossier, stukken 11 en 12).

Met betrekking tot de door hem neergelegde identiteitskaart, voert verzoeker aan dat deze werd afgeleverd in het kader van een algemene wijziging van alle identiteitskaarten in Kameroen, waarbij alle kaarten omgewisseld werden in elektronische identiteitskaarten. Het neergelegde stuk werd dus wel degelijk opgesteld in april 2001, ook als was verzoeker toen gedetineerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid.

Verzoekers bewering omtrent de inbeslagname van zijn SCNC-lidkaart in 2004, waarna hij een nieuwe kaart ontving waarop de datum van zijn lidmaatschap zou vermeld zijn als afgiftedatum, kan niet worden aanvaard aangezien uit de informatie die door verweerder bij de nota wordt gevoegd blijkt dat het type van lidkaart dat door verzoeker neergelegd werd pas sinds 2005 in gebruik was en kaarten die na de jaren negentig aangeschaft werden steeds de datum van uitreiking van de kaart vermelden en niet deze van de oorspronkelijke aansluiting bij de SCNC (rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage). Verzoeker maakte overigens nooit

eerder melding van het feit dat zijn lidkaart in beslag zou zijn genomen; hij verklaarde integendeel dat hij de voorgelegde lidkaart ontving op 21 augustus 1999 (administratief dossier, stuk 5, p.10). Het ter zitting bijgebrachte emailbericht kan geenszins afbreuk doen aan deze vaststellingen, te meer daar hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke berichten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert de in voormelde mail vermelde emailadressen aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan.

De bestreden beslissing haalt terecht aan dat verzoeker niet in staat bleek te zijn SCNC-leden uit zijn "Local Government Area" (verder: LGA) in Bamenda op te noemen. Dat hij zich niet meer personen kan herinneren buiten twee nationale leden en één zonaal lid, vermits de vergaderingen in 1999-2000 plaatsvonden, overtuigt geenszins gelet op verzoekers beweerde activiteiten binnen de partij, waarbij hij regelmatig meetings bijwoonde in Bamenda en aangeduid werd als coördinator van de jeugdactiviteiten op 1 oktober 2000 (*ibid.*, p. 12-13). De Raad merkt op dat verzoeker overigens verklaarde dat hij tevens veel recenter, tijdens zijn verblijf bij zijn oom in 2007, meetings bijwoonde in Buea, doch ook van deze LGA weet verzoeker geen leden te benoemen (*ibid.*, p. 20).

Met betrekking tot zijn tweede arrestatie in 2004 beperkt verzoeker zich ertoe zijn eerdere verklaringen te herhalen, waar hij stelt dat zijn SCNC-lidmaatschap een overweging was om hem te midden van de feestvierende mensen te arresteren, hetgeen geenszins volstaat om de bestreden motivering aangaande deze arrestatie te ontcrachten. Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat verzoekers argumentatie omtrent de mogelijkheid voor de autoriteiten om op die manier massaal mensen op te pakken tijdens de viering (*ibid.*, p. 16) moeilijk te rijmen valt met het feit dat hij pas op 15 juni 2004 gearresteerd werd, tien dagen na de viering, die op 4 juni plaatsvond. Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker in de vragenlijst, in strijd met zijn verklaringen op het CGVS, aangaf dat zijn tweede arrestatie plaatsvond op 15 maart 2004 (administratief dossier, stuk 11, p. 2).

Verzoekers *post-factum* beweringen omtrent het door hem samengestelde boek, hetgeen de oorzaak zou vormen van zijn derde arrestatie in 2007, kunnen niet worden aanvaard. De bestreden beslissing merkt terecht op dat de vermelde uitgifdatedatum van het boek augustus 2007 is, terwijl in het boek melding wordt gemaakt van de dood van Paul Babila, die plaatsvond in januari 2008, zoals blijkt uit de informatie die aan de nota werd toegevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage). Verzoeker betwist de vaststelling niet dat het jaartal van het overlijden met de hand veranderd werd in 2007. Verzoeker heeft nooit eerder verklaard dat het boek twee maal zou herwerkt zijn en hij de recentste versie neerlegde. De Raad volgt verweerder waar deze op pertinente wijze opmerkt dat deze bewering bovendien niet opgaat gezien het toch zeer merkwaardig zou zijn indien een geüpdate versie van februari 2008 bovenvermelde aanpassing van de overlijdensdatum zou bevatten. Voormelde vaststellingen ondermijnen verzoekers geloofwaardigheid inzake de authenticiteit van het boek en de gevolgen die verzoeker dienaangaande beweert te hebben ondervonden, in casus zijn derde arrestatie.

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent de datum van zijn derde arrestatie, waar hij tijdens het eerste gehoor voor het CGVS aangaf dat hij in maart 2008 gearresteerd werd (administratief dossier, stuk 5, p. 2, 22), terwijl hij in de vragenlijst en tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaarde dat hij op 30 augustus 2007 opgepakt werd (administratief dossier, stuk 11, p. 2; stuk 3, p. 6). In het in het verzoekschrift beschreven feitenrelaas verklaart verzoeker op 13 augustus 2007 gearresteerd te zijn. Hij verklaarde telkens tot 3 juni 2008 opgesloten te zijn geweest. De bestreden motivering omtrent de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen hierover, waarbij hij enerzijds stelde dat deze te wijten zijn aan de folteringen die hij zou ondergaan hebben en anderzijds verklaarde dat hij sinds kindsbeen af al geheugenproblemen heeft, wordt geenszins ontcracht door het herhalen van één van deze twee verklaringen. Omtrent het bijgebrachte medische attest dient te worden opgemerkt dat uit dit document niet kan worden afgeleid op welke manier verzoeker de vastgestelde littekens zou bekomen hebben, noch dat deze feiten aanleiding zouden geven tot de beweerde geheugenproblemen.

Gezien verzoeker volhardt in zijn verklaring in augustus 2007 voor de derde maal te zijn gearresteerd, blijft de bestreden motivering omtrent de dood van zijn oom eveneens overeind. Deze merkt terecht op dat verzoeker verklaarde dat zijn oom op 11 oktober 2007 gedood werd als gevolg van verzoekers deelname aan de 1-oktober viering van 2007, hetgeen onmogelijk zou zijn indien verzoeker van augustus 2007 tot 3 juni 2008 opgesloten was. Deze motivering, welke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, blijft derhalve onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden activiteiten voor SCNC in Kameroen en evenmin aan de verschillende arrestaties als gevolg hiervan.

Met betrekking tot de verklaringen van SCNC-leiders, zoals bijgebracht bij het eerste gehoor voor het CGVS, alsook ter zitting, dient te worden opgemerkt dat getuigschriften van een politieke beweging op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Zij hebben immers geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Beide documenten bevatten overigens louter een weergave van de door verzoeker afgelegde verklaringen omtrent zijn SCNC-activiteiten en de vermeende vervolgingsfeiten die daaruit zouden voortgevloeid zijn, hetgeen hij echter niet aannemelijk kon maken, gelet op bovenstaande vaststellingen. Dat het CGVS contact had moeten opnemen met SCNC ten einde de waarachtigheid van het document te controleren kan evenmin worden aanvaard. Verweerder voert terecht aan dat het CGVS door geen enkele bepaling verplicht wordt de lacunes in de bewijsvoering zelf op te vullen. Het ter zitting neergelegde 'affidavit' betreft bovendien een faxkopie, waaraan, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke documenten, geen bewijswaarde kan worden gehecht.

Het door verzoeker bijgebrachte attest omtrent zijn lidmaatschap van SCNC in België (rechtsplegingsdossier, stuk 9) bevat een loutere weergave van de verklaringen die hij eerder aflegde omtrent deze activiteiten, waardoor het een gesolliciteerd karakter vertoont. Dit document is hoe dan ook niet afdoende ter weerlegging van de vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van zijn engagement voor de partij in Kameroen en doet evenmin afbreuk aan de bestreden motivering betreffende het feit dat verzoeker geen elementen aanbrengt die erop wijzen dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten in België, waardoor niet kan worden aangenomen dat hij op basis daarvan een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren.

Verzoekers argumentatie als zou zijn identiteitskaart wel degelijk opgesteld zijn in april 2001 in het kader van een algemene omzetting naar elektronische identiteitskaarten, betreft een loutere bewering en doet geen afbreuk aan de bestreden motivering welke terecht opmerkt dat het weinig aannemelijk is dat men dergelijk document zou afleveren aan iemand die gedetineerd is.

Uit het bovenstaande blijkt dat de bestreden beslissing een uitvoerige en pertinente motivering bevat, die steun vindt in het administratief dossier en welke door verzoeker niet op afdoende wijze wordt weerlegd. Een schending van de materiële motiveringplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker in de vragenlijst en tijdens de gehoren de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing blijkens het voormelde geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301; RvS 18 april 1997, nr. 65.919).

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt ter ondersteuning van zijn vraag om subsidiaire bescherming. In het administratief dossier kunnen evenmin elementen worden ontwaard die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980 bij een terugkeer naar Kameroen. Derhalve kan aan verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.2), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.